

ZATVORENÉ

V svätý večer, keď už mnohí šli sa k spánku uložiť,
na nebi sa zjavil zrazu nevidanej hviezdy svit.

Iba dvaja nocou išli, Mária i s Jozefom,
a hľadali kúsok tepla v ľudskom srdci kamennom.

Ale všade zatvorené. Len psi vrčia pri dverách.
Smutne vraví Jozef žene: "Niet tu miesta pre nocľah".

Kým za oknom oheň praská, tí von mrznú skrehnutí.
Nedbá na chlad taká láska, čo sa sýti do chuti.

"Aspoň miesto, prosím, žene. Znavená je z toľkých ciest.
Brat si brata neodženie, len ak uňho srdca niet!

"Nieto miesta pre tulákov!" Čaká na nich odpoveď.
Kľúč sa zase v zámku zvrtné. V Betleheme miesta niet.

"Akí ľudia". Žena rečie. "Skaly majú v hrudi snád'?"
Jozef zamyslený vraví: "Musíme sa ďalej brat".

Svet len satanovi slúži. Trnie iba dáva z ruží.
Pokiaľ má čo piť a jesť, nedá sa Ti, Kriste, viesť.

Nieto miesta v Betleheme. Nemá ho preň človek zlý.
Len maštal'ka v svoje steny dvoch pútnikov pritúli.

V mojom srdci. Synu Boží, nech sa láska k Tebe množí.
Nech je miesta stále dosť. Veď si môj Kráľ, svätý Host'.

Vkroč do rodín, domácností a nech nebeský Tvoj plášť,
prikryje nám hriechy, zlosti, zmení v pokoj hnev a zášť.

A vy, čo v tú vzácnu chvíľu na návštevu Jeho milú,
Jeho príchod čakáte, takto k nemu volajte:

Ó, príď z výšin, drahý Pane, v tento tichý, vzácny čas.
Nech Ťa s láskou privítame dnes večer tu vprostred nás.